

הַלְבָזָת פֶּסַח סִימָן תְּנֵבָה

כיאורים ומוספיים

ובן להוכיח כי חרס [שאין מועילה הגעה להכחישו] על ידי נתינת חומר פום בתוך מי הגעלה, כתוב החוויא (שם, ובס"ק ז) שאיתו מועליל, מפני שהגעלה אינה מועילה להוכיח כי חרס, ואף החומר הפותח אותו מועליל לפניהם את הטעם הכלול, ביוון שאין ידוע באיזה אופן נגממת הבלתיה.

[משנה ב' שם]

וזא מגעיל קוץ שעה עניות דאן ערך לעדר בכל זה? (ז) אכן כל שמן מכירום אותו כמי דרך בלעוט אלא כפי רוב המשמשו [במנן] שמן גוילים לבשל בו אלא תבשילים שמתבשלים עם משקים, שהכשרותם הפגעה, ולא דברים יבשים, שדים בלבוגר כטמאת שרועו לעיל (ס"י תנא סי' י), כתוב החוויא (אריה סי' קכ' ס"ק ג) שאין להקל להוכיח שהוא בשהוא אין יומתו מהותשmis החמור, וראה מה שהבנוי לעיל (שם סי' מה) שכן מפואר בבי' בשם הרשבאי. והחומר שאיתו מודרבנן, מ"מ לדעתו אין להקל בו. אולם, באיסור דרבנן שאין לו עיקר מן התורה, כתוב בשווית בית שלמה (וירץ חייא סי' קפ) שאפשר להוכיח אף לדעת הפטיג.

[משנה ב' שם]

ונני לה נזקעעם בר נזקעעם רזקעןא. (ז) וכן שמנבוואר ברמיא לעיל (ס"י תנמ' סי'ה) שאין עשין ניט בר ניט, להוכיח לה, כתוב הפטיג (אייא סי' א), כי אם דבר המגיא סי' א), שההיתר בעינינו הוא מושם שטעם החמור לכלוי המוגול עטבר דרך שלשה גוילים ושי' כליכ' ודהיינו שבחילה הנבנ' לבל' בשותה בשלב, והוא כר' יצא למי הפגעה, ולאחר מכן חור שב לכל']. אומנם, בשעה ע' לעיל (ס"י תנמ' סי' ד) מבואר שיש להוכיח שלא לעזרה מים קדום פסה מכלי של פסה לכל' חמץ, אף על פי שאיתו אלא שלשה גוילים טעם ושי' כליכ' בלאם, וכן החומר מה במשניב לעיל (ס"י תנא סי' צ). אולם, מבואר ריד יהודה (וירץ חי' צ' זה פרוש החקר סי' יב ופירוש האחר סי' ב') שロック בהפגעה ההורג לרוגם שלשה גוילים בשני כלים להוכיח לה, שכן שבט בר ניט אינו טעם איסור בעצמו, ורק שאין לאروم שיעבור טעם זה להוכיח ולחייב שיתבטל לא יאסר, לא נאסר להעבורי על ידי הפגעה, ביוון שאין מונחו לבטל את הטעם הנפלט ולהונgot ממנה, אלא להיפך, להוציאו מותן הכל' לאבדו.

[משנה ב' ס' ק ז]

ובגム שלא לסתחות אומת' קכל אל להוציאו פכ' בס' פ' אין עכוז'. (ז) מלשון שבתב' יאינו נטן, וכן מדבריך בשעה ע' (ס' ק) מבראות שמעיקר הדין מקטים אלו שבחילה נפלטה מוכלי מיד בשעת כניסה לתוך הפגעה, ורק לכתחילה מהמירם להשתות את הכל' בתוכם מעט. וכן כתוב הדרבי' תשובה (וירץ סי' קה סי' ס"ה) שדברי הרשות הרבים (ס' יד) מבואר שמעיקר הדין הכל' שעטף מיה שנקה בתב' רק שטוב להשוו את הכל' במי הפגעה מעט כדי שיטפרק מיה הפגעה להיכנס לדפנות הכל' ולהפלט את הכל' בתוך הפגעה, ולא כתוב שציריך לעשות כן.

ובן לעזין ובר איסור שנפל לתוכ' מאכל הורור והוציאחו מיה, כתוב הדרבי' תואר (ס' צח סוף סי' ט) הפטיג (וירץ סי' ס' קה סי' קה סי' ז) והיד יהודה (ס' קה פירוש האחר סי' ס' קה סי' יב) שזבלינה נפלטה מהאיסור להזכיר מיד בשעת הנפלטה, וכן הוכי הדרבי' תשובה (שם) מדברי השיער הרב (שם). מادرיך, דעתך תשובה (וירץ סי' קה סי' קח סי' ח') כתוב בשם החמור דניאל שדבר ההיתר אסור, בין שמיד החוציאו את האיסור עד לפניו שהשפיק לפלאט את טעמו, וכן כתוב הדריך שם (ס' מ"ט) לנבי' דבר חם שנגע בלא רוטב בכלי או בדבר חם אחר, ובשוית מהרשיב (ח' סי' קצ'ו) הוסיף, שופרשות כן בשווי הדרבי' (ח' סי' רב').

[משנה ב' ס' ק זטג] כל' פרפורי' שקוין פאנצעלאי', דין כל' יחרס יש לךם ולא כל' זכרכו (ט').

(ט) ואף במקום הפסד מרובה, כתוב בשווי אגרות משה (וירץ חי' סי' ט) מרו שלא מועילה הפגעה לבלים אלו [חוימה כן מהפחים], ולא התייחס לשימוש בכלים אלו אלא אם כן אין ראוי שיחסם בכם גישום של פעמוק, ורק לעורך בעלי תשובה. שיש להקל להם משם קחנת השבטים. ומ"מ לעזין והשורט לפסת', דעתו (ספר הלכות פטח פ' ג' הע' ט) שאסור בכל אופן.

ואם הדרב הבלתי שבלוט שבכלים אלו אינו אסור אלא מרבנן, כתוב הפטיג (וירץ חי' קג שפ"ר סי' יז' אות א) שאף על פי שבמקומות הפסד מרובה צויר בשירות דבר שמואל להקל להוכיחו כאשרינו נ' יומו [שאינו אסר אלא מודרבנן], מ"מ לדעתו אין להקל בו. אולם, באיסור דרבנן שאין לו עיקר מן התורה, כתוב בשווי בית שלמה (וירץ חי' סי' קפ) שאפשר להוכיח אף לדעת הפטיג.

ובלי חסינה בשרי שלב' לחם מעורי שנטפק הקילוח, כתוב בשווי מהר' שיק (וירץ סי' קיג) שוכל להוכיחו על ידי עירוי שלש פעמים, וכל' שכן אם בעל ריק בכלי שני.

סימן תنب'

?מן הפגעה הבלתי

[משנה ב' ס' ק א]

דאין להצעיל ריק כל' שאינו בז'יומן, דאו אף אם יבלע מה שפלו הר' לר' הגם הואה.

(ז) וכן לחתה בתוך מי הפגעה זומר שפוגם אותו עד שאיננו ראוי לשתייה, כתוב החוויא (אויח' סי' קכ' סי' ז) שਮועל להחזרה להגעל לשתייה, גם כשות' בנו ורומ' ואון ששים בגודם [ואף אם בלוויים מסויאו, בגין חמץ לאחר שעת איסוחן, בין שהבלעה הנפלטה לויים נגממת מודר, וכן כתוב הגרשין אושערן (שוית מהחומר שלמה חי' סי' צז סי' ד) וכשהחצרנו [בציבא] להגעל כל' חמץ בני יומם בערך פסה, הרוח החוויא (חוט שנ' פסה פיא סי' ק) לא שיכ' הרמה שכן בתוך מי הפגעה כדי שבדאי יפגמו [ולא חssh שעיל רוי ריבוי הסבוק יחשבו הימים כמשקין], ואסר להגעל בהם, ראה להלן (ס' ק ז).

ובשוית אגרות משה כתוב (וירץ חי' סי' לא), שאם יש לאדם צורך גודל להגעל כל' לפיו שייעבור מעת לעת מטעת בלית האיסור בכלי, או שיגרם לו הפסד מרובה אם ימחקן. הבלתי הוא מודר שאיסור שמחורתה, יש לפוגם את הכל' בכל' תחילה, ולאחר מכן להוציא את הכל' וואם אין שים במים נגד הכל', יש להגנילו שמי' פס' ע' (ס' ק ז) תפליט הפגעה השניה את מה שוחרר ובלע בכלי בירכה נמו' יותר. וכן רעת הגרא' אל'ישיב (ס' ידר פסה כהבלתו בז' הע' 5), שאם איןו יכול להמתקן עד שייעבור מעת לעת, יכול להרחתה מים בכל' כשיירע שודר טולדת בו, ולהת בתוכם חומר פום, כדי שיעיל ידך שיגם הטעם הכל' בערך בכלי, ולאחר מכן יוכל להגעל את הכל' כידיו בנים נקיים.

לפוגם את הטעם הכל' בקרירה על ידי נהנית חומר מיר בתבשיל בשעת בישולו מה וכבר להוכיחו גם לא הפגעה, כתוב החוויא (שם) שאינו מועליל, בין שבירשל התבשיל אינוnochש בפגעה, וכן להוכיח בו מעד שהחומר פום את הכל' הבלתי, ביוון שאין ידוע אם ומתי החומר פוגם את הכל' הבלתי, שכן רק בהגעליה יזען לנו שהחומר פולטים את הכל' הבלתי כשמעלים רתיחות.

חֲלֹבּוֹת פֶּסַח סִימָן הַנָּא תְּנַבֵּ

העצים שהוחכין בהם (לטב) כל' (ו) שתיה צריכין הרחה לשום בהם פלים בפסח (מהוריין):

תנוב זמן הגעלת הפלחים, ובו ד' סעיפים :

- א** (א) **אלש** לנהר להגעליל (ב) קדרם פְּשָׁעָה (ג) חקמישת. *קדרי שלא יאשנוך לדגונך אם סבללים
ב (כ) בְּגִירְיוֹן אָוֶן לאו (או אם יש ששים במים נגיד כלוי שמאגייל או לאו) טרו. וכן אם מגעיל כלים
ג (ג) שבליעטן (ג) מועשתה עם כלים שבליעטן מראבה. (ד) וכן אם משחה הפלים בתוך סיורה יותר מדי
ד (ד) ואנינו משחה אותו כל-כך. וכן קדרי שלא יאטרך לנהר (ה) שלא גנווח פטינס מורתיכתקן הנה (ו) אך
ו ובאים (ו) חולקים ישבניא להו ראיין הצעלה מועלח כלים (ז) אם אין פנים רותחים (וון משבע מהראיש וכמייא והיה

באר היטוב

באור הלכה

בכלים גס-בן דקטרא הוא: (ב) קודם שעה חכמישת. רמת'חה לתעם בר נומנרטעם ר'המן: (ג) עובילעטען מיעטח וכו'. קגרן ליט את בלעטען המועטה יחווז ויבלען מלילית פלים קאחרים לאלו אם בבלען, ורקוי נומנרטעם בר נומנרטעם ר'המן: (ד) וכן אם זו או בליל-קמן לאסר רמן אסורה, אדריך לדקדק שלא ישקה אוקם שם שלא להשחתו אווקם בצל אללא להזיאו מכך גם-כן אין בוכן⁴, אם מגיעל אותו קדם זמן אסורה אין כריך לעצמצם וכיכול להשחתות בשתי בעורכ'פסה עד הערב, או בעילמא רבבלאי-אטור, איריך לדקדק בס'בן אין פטיא אם ישקה או-מתה קנהה בפחים: (ה) שלא יגוחו תלעי מפירה-הגעלה, ורקשוחו מר-תיכנן בבלאי: (ו) אך רבים חולקין הגעלה מועלת אלא בשעה שטפים רותחין, אלא דבכ' דחומר ומפני זבולען מפירה-הגעלה, מה שאין כן פקסdem אין לחוש לנו בין זלomer, אספה (ז) היד סולרת בעם, כל ומין שאין ההם מעלים

שער הצעין

(כל) מפנֵי שָׁנְהַלְלָה מִשְׁחָנִין שְׁבֹתוּם, מה שאין בן קשׁותלן נְבִיאֵיכֶם: (ט) אַחֲרָנוּ: (ט) מְגַנֵּן אַכְרָבָם וְשָׁא: (ט) הַקְּרִיעָב. והפה בשור קמֶב קְנוּגָן להבנין וְלֹחָזָיאָן קִיד. וכן בְּשִׂיר שְׁתַבֵּב דָמֵץ לְאוֹדָקָה. והקְרִיעָב קְרִיעָב סִיקָן קְרִיעָב הַטָּרָב פְּשָׁסָה. ומכל מקום לְכַתְּלָה טָב לְהַשְׁוֹהָת קְשָׁט: (ז) וְהַלְלָא חַשְׁבָּב זְכֻונָת הַקְּבָרָה וְהָא. ובכִּירָה הַקְּרָלוֹה שְׁמַכְנִיסָן בָּה כָּמָה כָּלִים זה אחר זה עַזְרָה לְזַהַר שְׁלָא נְבוּחוֹ מְהַרְתָּחָן. רִיחָמִי הַקְּסָתָה הַכְּלִי וְהַזָּעָם בָּעֵת שָׁאַיִן סְמִים מְגַלְלִין רְתִימָה. וּמְשֻׁמָּעַ דְּלָבָט וְמוֹאָרוֹן אַלְשָׁן קְרָבָא". אבל באחת אין גַּמְתָּה קְסָמָר גַּו: (ט) פּוֹסָמָר:

תרגום: 1 פלי' חרטינה

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

באר הגולה 90

ב' קולאיש שם בפרק סימן קלא יאמר יוצר בסימן יה'. על כן יש לומר אףלו קודם זמן אסרו שלא גנוו מרתימקון (ח) כל זמן שגעליל ד'יש. (ט) ושלא (ו) גבנין הפלים עד שירתיחו הפלים, ובן (ז) כדי שלא יצערנו להגעליל היורה תגדולה שפוגעילים ביה תחוליה (ז) וסוף: הגה ואמ לא הקעיל קודם זמן אסרו יכול להגעליל ריא) עד מפקת, (יב) שאוז חמץ (ט) במלחה וגנוו מועל גגעהה, ואינו מועל גגעהה, פלי תוה הקפסה דיע' וחותמת רבשיה). ובשגעיל קודם פסה (ו) לאחר (ט) ש, *אריך לזרע באלו, אבל פור לבן פלי תוה הקפסה דיע' וחותמת רבשיה). ובשגעיל קודם פסה (ו) לאחר (ט) קרבאים מגנירים *שאן ארכין להר בקבם

באר היטב

כלם, שטאטור חזר גנוו. אם כי א' פלע קשור ותפמי הגיט און חוץ גנוו, בין שטם קשטים תלוקום. גגעליל תחוליה כלים שפוגעיל טוועט ואוחיב כלים שפוגעילן קרבה ולא לשקה אונט יומר מי', ולא גנוו הפלים מחתימתן, ואجيل קיורה תחוליה וסוף, ובתב לטמא: ג'ילadam אין קיודה ביש א'ץ להגעליל תחוליה דלא נרע מהפלים עטן, אם גגעליל און ביש א'ץ להגעליל בישו דסא און כבלים ביש. און גגעו לסתמיר בכל סחורות אפלו

ממשנה ברורה

רמייקה אוינט מפליטין^(ט): (ח) כל זמן שפוגעיל. רוזה לומר, שעיריה הדרלה שטמיחון ביה כלים כל שעיה להגעליל, לא גנוו המפלים מרתימקון כל הפלן שוגול וטגעליל ביה, ראותו כל שיגינט ביה אחר שוגד הפלים און עולו לה גגעליל זמן לא שיגשה הפלן ביה (ט) עד שינדור גוניטים סקיטון. והגה טבע גומים: (ו) גוניט מרטיקון בשפוגעילן בסבב צוינט לנטיגון להגעליל, עלבון אריך לנטיגון בבל חלי עד שינעל הפלים אבקבעות. וויש להנזה להגעליל ביה, כי גם נונגינט בונה קלות ומגעילו במקהירות זה אחר זה ואינט מאנדזאים לראות אם משילין רמייקה, ואפער לאמד אליהם זבינה, כי אין דורך להגעליל ורק קערות וכפotta שטמיגון עלי'זני ערוי, או בכל פוגעב קני שיגיא פטגעללה בתקת' א'מת, או שינט שיטים פטמים ג'וד בבלן גונת' וטכון מה שפלט כבר, ואפער אם ירע לנטיגון בטאים דק' עזיל סקליל ולוחזיאו לאחר שפלט גונילו וטבור להטיגון חי' נאסר לנטיגון שלא נינט מקצת אחד שני פטמים, גומין קשא מאר טאנטזים פטה, ובן פלהיאו עשרה דבר זה בזאת גומין יי' אפשר לרזב בזאת, וטל'ן ג'ען ספ'ני שיגעיל בשגגה או בכל פוגעב קני שיגיא פטגעללה בתקת' א'מת, או שינט שיטים פטמים ג'וד בבלן גונת' וטכון מה שפלט גונת' וטכון ג'וד בבלן. און גונת' מטפצל מגליהו גונת' בטאים, ואפער אם חזר וטבלן און בבל בוטם, און גונת' לא יבל להגעליל פפה כלים ביזונה ג'מו שטאנט ג'וניה, דוחורי וטצערין הפליטותה זה עם דה ועריך שיש גודר כל הפליטים. וניש ער עאה מה שחסמיו סקיטונים (חטהוריה ורמאברידט), ג'ון שטאל און בון יומא, דסוי נונט טעם לגטם^(ט); ומלה שפפק שט' דבל וטט טעם לאטם אסור לתקחלה, בבר החשי עלי' דוחור וווקה בעטמא שהדרה בבל' טעם קשפח מתחלה ואחריך גטם, מה שאון קטגעללה, דאפער סח' חוץ ג'ונלן בבל' קרי לא נבלע אלא טעם גטם, וווקה פטגונג להקל קהה*: * שאין ארכין להדר בם וכור. ג'ונת' סטריאו ונטאגער בבל פשי'ר און ג'ונא פטג�ו שטאמו זבון שפפר הטעז קני ניס דעטגא וויאן עריך לרזב קשות דבר. וויש געטל'ת-שבת וכבר או תרער, דכל הוא לדעת הפווקים שטוקון דחמן מקררי קער אבלן. אבל לדעת הסוביון דחמן מקררי אסרו אבלן. וכן סטם האחדר לעיל צסיטון תנא סעריה דה, אסגן אין חלוק בין קודם שעה סטמשת או און כל זיון, עזין שם גפער קדר שתקשה דברי הפווקים אטגד^(ט). מי' זה אטגד משני ובריט שטאגער במיטה דרירה. דהינו שיגעיל אפלים און גיגייזון או שיגעיל טיליה גונת' וטגעה ביה שיטים לטפל נטיגון שפוגעיל ביה, ש'ההו לעפער דון. עריך לרזב פה אטגון שפוגעיל בון טר סט' מראיא. בקטוינטן גונת' להגעליל ביל' אקסל העיר, שטאגער שיטים אוי אטגער להזות אדר אל הפלים שטהי מטדרין ייחר כל הפליטות, ג'ונת' מטדרין המגנ'יאר. על כן יש להדר שלא להגעל שום ביל' אלאי אטגער אטגער מעת שטאמש ביה סטמי. וויש מטדרין שטזרזין להגעל כליקט טטז' פטיגון להשאמש בם קמי' שלשה: ביטים קקדם מחדורי וטטה-ימשאצון^(ט):

שער הצעין

(ט) טיז ושי'א: (ו) חקיינעב ואליה ובה: (ט) בן הווא באור דברי דשלוח-יערין. ומכל מקום ובוים מהאחרונים מפקקים על זה, וגם המתחית-השקל בתב קהווע הקרוא נטרא: (ט) אם הווא גני'ומו: (ט) אקורנים:

